

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/126/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy, zmienioną dyrektywą Komisji 2011/94/UE z dnia 28 listopada 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które wydało na podstawie art. 11 ust. 4 akapit drugi tej dyrektywy, zmienionej dyrektywą 2011/94, decyzję odmawiającą uznania ważności prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie z powodu noszącego znamiona naruszenia zachowania posiadacza tego prawa jazdy, mającego miejsce podczas jego tymczasowego pobytu na terytorium pierwszego państwa członkowskiego po wydaniu tego prawa jazdy, umieszczało również na owym prawie jazdy adnotację o zakazie kierowania pojazdami przez posiadacza tego prawa jazdy na wspomnianym terytorium, chociaż ów posiadacz nie ma na terytorium tego państwa zwykłego miejsca zamieszkania w rozumieniu art. 12 akapit pierwszy dyrektywy 2006/126, zmienionej dyrektywą 2011/94.

(¹) Dz.U. C 209 z 22.6.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 20 maja 2021 r. – Sigrid Dickmanns / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

(Sprawa C-63/20 P) (¹)

[Odwołanie – Służba Publiczna – Personel tymczasowy – Umowa o pracę na czas określony zawierająca klauzulę o jej rozwiązaniu – Nieumieszczenie na liście rezerwy kadrowej konkursu – Akt wyłącznie potwierdzający – Termin do złożenia zażalenia]

(2021/C 278/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Sigrid Dickmanns (przedstawiciel: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: A. Lukošiuūtė, pełnomocnik, wspierana przez B. Wägenbaura, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Sigrid Dickmanns zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 maja 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – YL / Altenrhein Luftfahrt GmbH

(Sprawa C-70/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Konwencja montrealaska – Artykuł 17 ust. 1 – Odpowiedzialność przewoźników lotniczych za szkodę z tytułu wypadku – Pojęcie „wypadku” – Twarde lądowanie mieszczące się w zakresie normalnej eksploatacji statku powietrznego – Uszkodzenie ciała, jakiego miał doznać pasażer w trakcie tego lądowania – Brak wystąpienia wypadku]

(2021/C 278/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: YL

Druga strona postępowania rewizyjnego: Altenrhein Luftfahrt GmbH

Sentencja

Artykuł 17 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, iż przewidziane w tym postanowieniu pojęcie „wypadku” nie obejmuje lądowania, które odbyło się zgodnie z mającymi zastosowanie do rozpatrywanego statku powietrznego procedurami i ograniczeniami użytkowania, w tym przewidzianymi zapasami i limitami dotyczącymi czynników, które znacząco wpływają na osiągnięcie w czasie lądowania, oraz z uwzględnieniem wymogów dobrej praktyki w dziedzinie eksploatacji statków powietrznych, nawet jeśli dany pasażer postrzegалby to lądowanie jako zdarzenie nieprzewidziane.

(¹) Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 maja 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Hauptzollamt B / XY

(Sprawa C-87/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi – Rozporządzenia (WE) nr 338/97 i 865/2006 – Kawior gatunków ryb jesiotrokształtnych – Wprowadzenie na obszar celny Unii Europejskiej w charakterze mienia osobistego lub mienia gospodarstwa domowego – Zezwolenie na przywóz – Odstępstwo – Limit 125 gramów na osobę – Przekroczenie – Zamiar ofiarowania jako upominku]

(2021/C 278/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Hauptzollamt B

Druga strona postępowania: XY

Sentencja

- 1) Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1320/2014 z dnia 1 grudnia 2014 r. należy interpretować w ten sposób, że można przyjąć, iż kawior gatunków ryb jesiotrokształtnych przy wprowadzeniu na obszar celny Unii stanowi składnik „mienia osobistego lub mienia gospodarstwa domowego” w rozumieniu tego przepisu, jeżeli ma on być przeznaczony na upominek dla osoby trzeciej, o ile żadna okoliczność nie wskazuje na jego komercyjne przeznaczenie, w związku z czym kawior ten może wchodzić w zakres przewidzianego w tym przepisie odstępowania od ciążącego na importerze obowiązku przedstawienia zezwolenia na przywóz.
- 2) Artykuł 57 ust. 5 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/870 z dnia 5 czerwca 2015 r., należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy ilość kawioru gatunków ryb jesiotrokształtnych wprowadzona na obszar celny Unii przekracza limit 125 gramów na osobę, a importer nie posiada zezwolenia wydanego na dokonany przywóz, całkowita ilość kawioru gatunków ryb jesiotrokształtnych stanowiącego przedmiot tego przywozu podlega konfiskacie przez właściwy organ celny.

(¹) Dz.U. C 175 z 25.5.2020.